

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ
ΤΟΥ ΑΡΕΙΟΥ ΠΑΓΟΥ

Αθήνα 5 Ιουλίου 2005

Αριθ. Πρωτ. 2725/εμ.3

Προς
τους κ. Εισαγγελείς Εφετών και Πρωτοδικών
του κράτους

Με αφορμή την έναρξη ισχύος του Ν.3346/17-6-2005 και των ζητημάτων που έχουν ανακύψει κατά την εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 31 και 32 του νόμου αυτού, σας γνωρίζουμε τα εξής :

α. Σε σχέση με τη διάταξη του άρθρου 31 περί «παραγραφής και παύσης οριστικής δίωξης», δεν δημιουργείται οποιοδήποτε θέμα για τις υποθέσεις που δεν έχουν εισαχθεί στο ακροατήριο, είτε έχει ασκηθεί ποινική δίωξη είτε όχι. Αυτές τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού. Το ζήτημα που έχει ανακύψει είναι η τύχη των δικογραφιών που αφορούν αξιόποινη πράξη από εκείνες που αναφέρονται στην παράγραφο 1 της διατάξεως, και εκκρεμούν ήδη στο ακροατήριο πριν από την 17-6-2005. Η γνώμη μας είναι ότι και αυτές θα πρέπει να τεθούν στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παραγράφου 3 του ίδιου άρθρου, στην οποία καμιά διαφοροποίηση δεν γίνεται για τις υποθέσεις αυτές, αφού είναι προφανής ο σκοπός του νομοθέτη να επιτύχει την αποσυμφόρηση των δικαστηρίων από υποθέσεις που με τα δικά του κριτήρια δεν είναι σημαντικές. Εξάλλου, η διάταξη αυτή ως νεώτερη και

ειδικότερη κατισχύει της γενικής διάταξης του άρθρου 320§3 Κ.Π.Δ. Διαφορετική προσέγγιση θα οδηγούσε σε ακύρωση του σκοπού αυτού, αφού τα πινάκια των ποινικών δικαστηρίων θα συνέχιζαν να κατακλύζονται από τις υποθέσεις αυτές για μεγάλο χρονικό διάστημα. Μόνον στην περίπτωση που πράξη που αναφέρεται στην παράγραφο 1, είναι συναφής με άλλη πράξη που δεν υπάγεται σ'αυτήν, τότε η σχετική δικογραφία θα παραμείνει στο ακροατήριο και θα εκδικαστεί κανονικά, ώστε το Δικαστήριο να παύσει τη δίωξη για την πράξη του άρθρου 31§1 και να αποφασίσει ότι πρέπει για την άλλη συναφή πράξη.

β. Σχετικά με τη διάταξη του άρθρου 32 του νόμου, πρέπει να παρατηρηθεί ότι αυτή αφορά καταδικαστικές αποφάσεις για εγκλήματα που δεν υπάγονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 31, αφού για τις τελευταίες δεν ανακύπτει ζήτημα «παραγραφής της ποινής», δεδομένου ότι τίθενται στο αρχείο λόγω «παραγραφής του αξιοποίνου». Στις περιπτώσεις που συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 32§1 (καταδικαστική απόφαση σε ποινή μέχρι έξι μηνών, που δεν έχει καταστεί αμετάκλητη και δεν έχει εκτιθεί μέχρι την 17-6-2005, ημερομηνία ισχύος του Ν.3346/2005) οι σχετικές δικογραφίες, σε οποιοδήποτε διαδικαστικό στάδιο και αν βρίσκονται, τίθενται στο αρχείο με πράξη του αρμόδιου Εισαγγελέα ή δημόσιου κατηγορού, κατά περίπτωση, σύμφωνα με τη ρητή διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 32. Είναι προφανής και σαφής ο σκοπός του νομοθέτη, να καταστήσει ανενεργείς τις παραπάνω καταδικαστικές αποφάσεις, που λόγω του ύψους της ποινής που έχουν επιβάλει, κρίθηκαν με τα δικά του κριτήρια ότι δεν είναι σημαντικές. Πρέπει εξάλλου να παρατηρηθεί ότι με τις ρυθμίσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 32 και κυρίως με την πρόβλεψη ότι

«σε περίπτωση νέας καταδίκης ο καταδικασθείς εκτίει αθροιστικά, μετά την έκτιση της νέας ποινής και τη μη εκτιθείσα...», δεν επέρχεται κατά τη γνώμη μου, αλλαγή στις ρυθμίσεις του Κ.Π.Δ., που προβλέπουν τα περί εκτελέσεως των αποφάσεων. Η μη εκτιθείσα ποινή, που έχει επιβληθεί με απόφαση που θα τεθεί στο αρχείο «υπό όρον», θα εκτελεστεί αθροιστικά μετά την παραβίαση του «όρου», μόνον όταν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις που προβλέπονται από τον Κ.Π.Δ. (άρθρα 546 επ.). Με άλλα λόγια η διαδικαστική πορεία της υπόθεσης, που είχε τεθεί στο αρχείο, εφόσον υπάρξει νέα καταδίκη, θα συνεχιστεί, χωρίς οποιαδήποτε αποστέρηση δικαιωμάτων του καταδικασμένου κατηγορουμένου, από το δικονομικό σημείο, που η υπόθεση βρισκόταν στις 17-6-2005.

Ο Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου

Βασίλειος Μαρκής